

## TOERISME

---

### TOCHT NAAR DE BLAUWE KEI

De toeristenkern in onze club nam dit jaar opnieuw verschillende geslaagde initiatieven. Zo kon Fiel op zaterdag 10 september 12 personen "warm" krijgen voor een tocht naar de Blauwe Kei en terug.

Ondanks het barslechte weer kwamen Jos en Paul Broekx, Bert Looten, Willy Pardon, Fiel en Michel Renckens, Rudi Thijs, Plet Van hees, Marc, Stefan en Wim Verhoeven en Chel Vos rond 14.00 uur naar onze lokalen afgezakt.

Besloten werd om 2 K4's volledig te bemannen en 3 in K1 op te sturen terwijl Chel Renckens met de fiets zou volgen. Na wat gewik en geweeg werd verondersteld dat de K4 met Fiel, Piet, Willy en Chel Vos wel van ongeveer dezelfde "sterkte" zou zijn als deze van Marc, Paul, Rudi en Bert. Jos, Stefan en Wim konden het wel alleen aan.

Terwijl de boten klaargemaakt werden kwamen er in de verte zeer donkere wolken aangedreven maar dit kon het enthousiasme niet temperen. De "inscheping" verliep rimpelloos zodat vol goede moed aan de tocht begonnen werd. Bert vond zelfs dat de boot bijzonder goed liep en stond in bewondering voor de ontwikkelde snelheid. We waren maar pas de eerste brug voorbij of ook de weergoden trakteerden ons op een hartelijk maar vooral krachtig en luidruchtig welkom. Fikse windstoten toverden schuimkoppen op het kanaal, de wolken zorgden ervoor dat we gratis grondig gewassen werden terwijl het rommelkorps uit de Hemel het "groot geschut" bovenhaalde. We zochten wat beschutting door langs de kant te varen en Wim en Stefan vonden het zelfs beter om vanonder de brug van de A24 het spektakel te aanschouwen. Aan Overpelt-Fabriek vonden ze het daarboven ook welletjes en schakelden opnieuw over op rusttoestand met lichte bewolking afgewisseld met grote opklaringen. Schade hadden we niet opgelopen, alleen Wim

had zoveel water geïnkasseerd dat zijn boot moest geledigd worden. Misschien dat er wel iemand dacht dat we beter zouden terugdraaien maar alleszins durfde niemand dit voorstel hardop uitspreken. De zon deed daarenboven haar uiterste best om ons op te drogen.

Bert meende dat "de Brigand" in de Lommelse haven ook wel een goede halte kon zijn maar de anderen vonden zijn idee maar niets en paddelden met forse slagen verder richting Blauwe Kei. Bert gebruikte zijn paddel vanaf dat moment regelmatig nog enkel als evenwichtstok. Intussen speurde "groene" Willy korte en verre horizonten af op zoek naar vogels en zag ondermeer een vlucht kievitten, blauwe reigers, Canadese ganzen en zowaar een aalscholver. Verder legde hij ons haarfijn het verschil tussen een bruine en een groene kikker uit en droomde hij luidop van hagelstenen zo dit als duiveëieren. Als natuurmens leeft hij blijkbaar op de beste voet met de weergoden want nog geen kwartier later kwam de wind weer opzetten, begon het trommelkorps aan haar tweede opvoering, werd de donkere hemel regelmatig verlicht door een felle lichtflits en werden onze lichamen gemasseerd door neerkletsende hagelstenen. Gelukkig waren ze nog niet zo dik als Willy gevraagd had maar hij was toch al best tevreden: uit dank aan de "God van de hagel" boog hij zijn hoofd eerbiedwaardig tot tussen zijn knieën. Ditmaal trotseerden de K1's het beste het noodweer terwijl de K4's ver teruggeslagen werden.

Maar, na de regen komt zonneschijn en zo naderden we de Blauwe Kei. Het laatste stuk van het kanaal is er reeds verbreed en laten we maar hopen dat ze nooit genoeg geld vinden om ook in Neerpelt ons eigen gezellig vaarwater zo grondig te verknoeien.

We kunnen met onze club niet gaan varen of er moet ook wel een spurtje bij zijn. Marc zag ditmaal zijn kans schoon en trok zegezeke het pelotonnetje aan. Zijn drie makkers in de boot paddelden duchtig mee zodat de overwinning binnengehaald werd. Aan wal werd van kleren -tenminste voor wie reserve bijhad- gewisseld en in de "Zeven heerlijkheden" werd de "tomatensoep met balletjes" gekruid met straffe verhalen over blikseminslagen en ander natuurgeweld. De soep werd verder doorgespoeld met energierijk vocht als trappist of cola.

Tijd om terug richting Neerpelt te varen. Overmoedig door de "overwinning" van zijn ploeg op de heenweg en vooral "gejaagd door de wind" hield Marc van in het begin een hoog tempo aan. De K1's konden zowaar maar ampertjes bijhouden. Naarmate echter de tijd vorderde en de wind in sterkte afnam sloeg de vermoeidheid toe en besloten Rudi en Bert nog slechts om beurt te paddelen. De K4 van Marc kreeg het dus moeilijk en zakte steeds verder weg zodat er uiteindelijk door de anderen moest gewacht worden. Hoe is dat ook weer met...: "Een vogeltje dat 's morgens te vroeg zingt...?".

In ons lokaal werd er tussen pot en pint duchtig nagekaart over het "exploot van de dag" en met vier porties Chinese en vier porties Indische rijsttafel werden de magen van 11 hongerige NWC-ers meer dan gevuld. er was zowaar nog overschot!

De laatste activiteit van de dag had een diareportage over de belevenissen van de toeristen door de jaren heen moeten worden. Gezien echter de coördinator hiervan reeds de ganse dag zijn kat gestuurd had in plaats van zelf te komen viel dit onderdeel in het water. Gelukkig dat Willy nog enkele reeksen foto's bijhad zodat vele herinneringen konden opgehaald worden en nog veel belangrijker, weer vele nieuwe plannen voor de toekomst konden gemaakt worden. Zo zouden we dit jaar nog enkele beken in de buurt gaan verkennen waaronder de bovenloop van de Dommel.

Heb je interesse om ook aan één of meerdere van deze activiteiten deel te nemen kan je best contact opnemen met de nieuwbakken toeristenvoorzitter Fiel Renckens of met een van de andere deelnemers aan de "Blauwe Kei"-tocht.